

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE IEPER VAN 21 OKTOBER 2019

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE en de BURGERLIJKE PARTIJEN:

- B. M., agent van politie, met administratief adres te X., X en ingeschreven in het rijksregister onder het nummer X;
- M. P., agent van politie, met administratief adres te X, X en ingeschreven in het rijksregister onder het nummer X;
- M. F., politie-inspecteur, met administratief adres te X, X en ingeschreven in het rijksregister onder het nummer X;
- INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME (afgekort UNIA), openbare instelling, met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138;

TEGEN:

V. S.
Geboren te Kortrijk op X
Voorheen wonende te X, X, thans wonende te Bulgarije
Ingeschreven in het rijksregister onder het nummer X

- BEKLAAGDE -

VERDACHT VAN:

Te Ieper op 14.09.2018:

A tegen een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, met name tegen B. M., M. P. en H. S., in hun hoedanigheid van agent bij de lokale politie van de politiezone Arro Ieper, tegen M. F., D. M. en C. G. in hun hoedanigheid van inspecteur bij de lokale politie van de politiezone Arro Ieper, tegen V. F. in zijn hoedanigheid van hoofdinspecteur bij de lokale politie van de politie zone Arro Ieper,

In de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen te hebben gepleegd, namelijk door hen te verwijten, door racistische scheldtirades te houden en te roepen "Kabila, Loemoemba, Kasavubu, Oelaboelaboela", door te zeggen dat hij hen één voor één wil aanpakken, door te roepen "Aaaaaahhh, procedurefout, aaaaaahhh,

procedurefout, door tijdens de overbrenging te blijven schoppen en schelden tegen de binnenkant van het dienstvoertuig, door te beweren dat ze zot rijden",
(art 275 lid 1 en art. 276 Sw)

B. een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een ministerieel ambtenaar, een veld-of boswachter, een drager of agent van de openbare macht, een persoon aangesteld om taksen en belastingen te innen, een bringer van dwangbevelen, een aangestelde van de douane, een gerechtelijk bewaarder, een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie, te weten tegen

B. M., M. P. en H.S., In hun hoedanigheid van agent bij de lokale politie van de politiezone Arro leper, M. F., D. M. en C. G. in hun hoedanigheid van Inspecteur bij de lokale politie van de politiezone Arro leper,

V. F. In zijn hoedanigheid van hoofdinspecteur bij de lokale politie van de politie zone Arro leper, wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, (art 269,271 en 483 Sw)

C Bij inbreuk op artikel 20 van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, zoals gewijzigd bij de wet van 10 mei 2007 en bij de wet van 17 augustus 2013, in één van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden te hebben aangezet tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon of een groep, een gemeenschap of de leden ervan op grond van nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit zelfs buiten de in artikel 5 van voornoemde wet bedoelde domeinen, meer bepaald door het in aanwezigheid van getuigen uiten van racistische beledigingen ten overstaan van M. F., inspecteur van de lokale politie Arro leper zoals "Kabila, Loemoemba, Kasavubu, Oelaboelaboela".

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Gelet op het tussenvonnissen van deze rechtbank en kamer, op 17 juni 2019 gewezen.

Bij de behandeling van de zaak en In de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 16 september 2019:

- de middelen en conclusies van de BURGERLIJKE PARTIJEN

B. M., M. P. en M. F., in hun elen tegen de beklaagde, voorgedragen door meester V. T., advocaat te Wevelgem, die hen ter terechtzitting vertegenwoordigt;

Interfederaal Centrum voor Gelijke Kansen en Bestrijding van discriminatie en Racisme (afgekort UNIA), in haar eis tegen de beklaagde, voorgedragen door meester W. S., advocaat te Ieper loco meester D. J., advocaat te Gent.

- het openbaar ministerie bij monde van de heer Y. V., substituut-procureur des Konings

- de beklaagde V. S. in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door meester A. L., advocaat te Loppem, die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt.

Ter openbare terechtzitting van 16 september 2019 werden de debatten gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 21 oktober 2019.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

I. Verbetering dagvaarding

De rechtbank verbetert in de dagvaarding de toegepaste wetsartikelen van de tenlastelegging A als volgt

"(...)

(art. 276 Sw.)"

Het betreft de verbetering van een louter materiële vergissing. Uit de omschrijving van de tenlastelegging A in de dagvaarding blijkt dat de beklaagde wordt vervolgd wegens een inbreuk op artikel 276 Sw. en niet wegens een inbreuk op artikel 275 lid 1 Sw.

Door deze verbetering worden geen andere feiten in de plaats gesteld van degene die aan de basis liggen van dezelfde tenlastelegging zoals oorspronkelijk omschreven. Telkens hierna sprake is van de tenlastelegging A betreft het de tenlastelegging zoals hiervoor verbeterd.

II. Ten gronde

1. Feiten en beoordeling

1. De beklaagde S. V. wordt vervolgd wegens smaad (tenlastelegging A) en weerspanning (tenlastelegging B), gepleegd te Ieper op 14 september 2018, ten aanzien van B. M., M. P., H.S., M. F., D. M., C. G. en V. F., in hun hoedanigheid van respectievelijk agent, inspecteur en hoofdinspecteur bij de lokale politiezone Arro Ieper. De beklaagde wordt tevens vervolgd wegens het aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon of een groep, door het in aanwezigheid van getuigen uiten van racistische beledigingen ten aanzien van inspecteur M. F. (tenlastelegging C).

De beklaagde was niet aanwezig op de terechtzitting van 20 mei 2019 doch werd vertegenwoordigd door zijn raadsman. De tenlasteleggingen A en B werden niet betwist. De tenlastelegging C werd betwist. Hij legde conclusies en stukken neer. De burgerlijke partijen legden tevens conclusies en stukken neer. Bij vonnis van 17 juni werd een bijkomend onderzoek bevolen door de rechtbank. Bij navolgende processen-verbaal met nummers 5775/19 en 10366/19, zoals op 30 juli 2019 door het openbaar ministerie gevoegd in het strafdossier, werd het bijkomend onderzoek uitgevoerd. De beklaagde was niet aanwezig op de terechtzitting van 16 september 2019 doch werd vertegenwoordigd door zijn raadsman. De burgerlijke partijen verzochten ter terechtzitting om een bijkomend onderzoek. Het openbaar ministerie gedroeg zich naar de wijsheid hieromtrent. De raadsman van de beklaagde verzette zich hiertegen.

Zoals vermeld op het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 18 maart 2019, zijn er geen redenen voorhanden om deze zaak te voegen bij de zaak met notitienummer x hangende voor deze rechtbank, kamer 1.13. De rechtbank gaat dan ook niet in op het verzoek tot voeging zoals in hoofdorde gevraagd in conclusies door de beklaagde.

2. De rechtbank verwijst uitdrukkelijk naar het feitenrelaas zoals uiteengezet in het vonnis van 17 juni 2019 en neemt dit integraal over.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de burgerlijke partijen om een bijkomend onderzoek, meer bepaald de identificatie en het verhoor van de werknemers van het nabijgelegen interimkantoor, te gelasten. Inspecteur H.S. verklaarde op 15 juli 2019 dat zij zich niet herinnert dat er burgers getuige waren van de feiten. Inspecteur C. G. verklaarde op 22 juli 2019 dat ze zich niet herinnert of er getuigen waren van de feiten, ze stelt dat het wel mogelijk is omdat het druk was op het rondpunt. Inspecteur M.

F. verklaarde op 15 juli 2019 dat er veel mensen passeerden en getuige moeten zijn geweest en dat hij zich zelfs nog herinnert dat de bedienden van het interimbureau op het rondpunt buiten gekomen zijn. Hij denkt dat het een 5-tal mensen waren, al moet hij toegeven dat er misschien bij die 5 ook gewone passanten geweest kunnen zijn. In het initiële strafdossier is op geen enkel ogenblik sprake van mogelijke getuigen uit vermeld interimkantoor. Naar het oordeel van de rechtbank is er gelet op het voorgaande geen noodzaak tot het laten uitvoeren van een bijkomend onderzoek. Het verzoek tot bijkomend onderzoek wordt derhalve afgewezen.

3. Hierna volgt een beoordeling van de diverse tenlasteleggingen aan de hand van een gedetailleerde analyse van het strafdossier, het bijkomend onderzoek inbegrepen, en het onderzoek ter terechtzitting.

3.1 De tenlasteleggingen A en B

De feiten omschreven in de tenlasteleggingen A en B ten aanzien van B. M., M. P. en H.S., in hun hoedanigheid van agenten bij de lokale politie van de politiezone Arro Ieper, en ten aanzien van M. F., D. M. en C. G., in hun hoedanigheid van inspecteurs bij de lokale politie van de politiezone Arro Ieper, zijn naar het oordeel van de rechtbank bewezen in hoofde van de beklaagde.

De rechtbank houdt bij haar beoordeling rekening met de aanvankelijke vaststellingen van de politiediensten van de PZ Arro Ieper op 14 september 2018 te Ieper, Haiglaan ter hoogte van nummer 4, zoals vervat in de processen-verbaal x, x en x met de verklaringen van agenten B. M., M. P. en H. S. en inspecteurs M. F., D. M. en C. G. en met de verklaringen van de beklaagde zelf. Door zijn denigrerende handelingen en uitingen tijdens de betreffende politionele tussenkomst in het kader van een verkeerscontrole nam de beklaagde betreffende politionele tussenkomst in het kader van een verkeerscontrole nam de beklaagde duidelijk een beledigende houding aan ten aanzien van de politieambtenaren tijdens de uitoefening van hun functie. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de beklaagde de bedoeling had hen belachelijk te maken en om oneerbiedig te zijn (animus injurandi) (artikel 276 Sw.) (tenlastelegging A). Door zich met geweld en bedreigingen te verzetten tegen de controle door de politiediensten en tegen zijn arrestatie en overbrenging naar het politiecommissariaat, was de beklaagde tevens weerspanning (artikel 269,271 en 483 Sw.) (tenlastelegging B).

De feiten omschreven in de tenlasteleggingen A en B ten aanzien van V. F. in zijn hoedanigheid van hoofdinspecteur bij de lokale politie van de politiezone Arro Ieper, zijn naar het oordeel van de rechtbank evenwel niet bewezen in hoofde van de beklaagde.

De rechtbank verwijst in het bijzonder naar de verklaring van hoofdinspecteur V. F. van 15 juli 2019 waaruit blijkt dat hij zelf niet ter plaatse was tijdens de verkeerscontrole aangezien hij zich op het politiecommissariaat bevond in zijn functie van 'wachtofficier interventie'. Hij heeft de beklaagde voor het eerst gezien in het verhoorlokaal in het politiecommissariaat. V. verklaart dat de beklaagde niet (verbaal) agressief was naar hem toe, maar dat hij uit de hoogte deed. V. heeft de beklaagde vooral genegeerd omdat hij bezig was met het inschatten en catalogeren van de zaak en met de administratieve kant van de zaak. Hij stelt weinig contact te hebben gehad met de beklaagde. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de beklaagde dan ook geen beledigende houding aangenomen ten aanzien van V. F. persoonlijk noch heeft hij zich met geweld of bedreiging verzet ten aanzien van V.. De tenlasteleggingen A en B zijn dan ook niet bewezen in zoverre zij betrekking hebben op V. F.. De vrijspraak van de beklaagde dringt zich dan ook op.

3.2. De tenlastelegging C

De feiten omschreven in de tenlastelegging C zijn naar het oordeel van de rechtbank niet bewezen in hoofde van de beklaagde, minstens blijft er een redelijke twijfel bestaan die in het voordeel van de beklaagde moet worden weerhouden. De rechtbank steunt zich op de diverse stukken van het strafdossier en het onderzoek ter terechtzitting, en houdt meer bepaald rekening met de volgende elementen.

Artikel 20 van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden (Antiracismewet), stelt strafbaar het, in één van de in artikel 444 Sw. bedoelde omstandigheden, aanzetten tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon of een groep, een gemeenschap of de leden ervan op grond van nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming.

De constitutieve bestanddelen van bovenvermeld misdrijf zijn de volgende:

- een handeling die aanzet tot discriminatie, haat of geweld tegen een persoon of groep wegens één van de beschermde criteria;
- In één van de omstandigheden van openbaarheid zoals bedoeld in art. 444 Sw;
- een bijzonder opzet, meer bepaald de bijzondere wil om aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld (zie Parl. St., Kamer, 2006-2007, DOC 51-2720/001, p. 61).

De term ‘aanzetten tot’ gaat verder dan het louter verspreiden van informatie, ideeën of kritiek. Het dient in zijn gebruikelijke betekenis te worden geïnterpreteerd, meer bepaald het ‘aansporen om iets te doen’, opzetten of aanstoken (zie GwH nrs. 157/2004 en 17/2009). Er kan slechts sprake zijn van aanzetten tot indien de uitlatingen aanmoedigen of aansporen tot discriminatie, haat of geweld. Deze tenlastelegging vereist bijgevolg een bijzonder opzet in hoofde van de beklagde, meer bepaald het opzet om anderen aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld. Loutere beledigingen wegens afkomst, huidskleur of ras van het slachtoffer zijn derhalve niet strafbaar op grond van de Antiracismewet.

In casu kan niet ernstig betwist worden dat de beklagde tijdens een verkeerscontrole te leper op 14 september 2018 bepaalde uitlatingen ('Kabila, Loemoemba, Kasavubu, Oelaboelaboela') deed ten aanzien van inspecteur M. F. waarbij hij refereerde naar de donkere huidskleur van betrokkene. Deze uitlatingen werden door de rechtbank reeds beoordeeld als zijnde 'smaad' (zie hierboven onder de tenlastelegging A). De vraag rijst of het uiten van dergelijke beledigingen tevens een overtreding inhoudt van de Antiracismewet.

Uit de gegevens van het strafdossier (onder meer de gegevens vervat in de processen-verbaal met nummers X en X blijkt dat de beklagde onder invloed was van drugs (amfetamine en cocaïne volgens de afgelegde speekselttest) en alcohol (0,69 mg/l volgens de afgelegde ademtest) op het ogenblik van de feiten. De beklagde was gefrustreerd en geagiteerd naar aanleiding van de verkeerscontrole en de tussenkomst van de politiediensten en uitte deze frustratie door de politieambtenaren die in zijn buurt kwamen te beledigen en door zich te verzetten tegen de controle en zijn arrestatie. Niet alleen beledigde hij inspecteur M.F., hij beledigde tevens de andere aanwezige politieambtenaren B. M., M. P., H. S., D. M. en C. G.. H. S. verklaarde op 15 juli 2019 dat de beklagde totaal niet wilde meewerken en ieder van hen op denigrerende wijze verbaal aanviel en naar hen spuwde. B. M. verklaarde op 27 september 2018 dat, naast M. F., ook M. P. werd beledigd en onder meer 'vetzak', 'klootzak' en 'loser' werd genoemd. De beklagde zegde tevens dat hij zich zou schamen mocht hijzelf zo'n 'ton' hebben gehad als M.. Tegen B. zei de beklagde dat hij 'te dom is om hem beleefd aan te spreken' en dat hij iedereen wel eens 'één tegen één' zou aanpakken. M. P. bevestigde dit feitenrelaas. Ook M. F. stelt in de aanhef van zijn aanvankelijk proces-verbaal dat de beklagde de verbalisanten uitdaagt en constant roept en tiert en dat de verwijten naar de verbalisanten blijven voortduren. De beklagde verklaarde zelf tijdens zijn verhoor op 14 september 2018 dat hij 'in zijn gat gebeten was' doordat hij werd tegenhouden door een politieagent op motorfiets en dat hij een verbale discussie had met de politieagenten naar aanleiding van de controle. Hij ontkent de beledigingen ten aanzien van M. F. niet en stelt dat hij pillen neemt voor impulscontrole. Volgens zijn verklaring waren op dat ogenblik 'alle agenten slecht*'. Uit de stukken neergelegd door de raadsman van de beklagde ter terechtzitting blijkt dat de beklagde in 2017 een hersenletsel zou hebben opgelopen met een impulscontrolestoornis als gevolg.

De rechtbank kan uit de context van bovenvermeld incident en de gegevens van het strafdossier niet afleiden dat de laakbare uitlatingen van de beklagde ten aanzien van inspecteur M. F. verder gingen dan het louter beledigen van betrokkene in het kader van de uiting van zijn frustratie met betrekking tot

de uitgevoerde politiecontrole. Er was hierbij in hoofde van de beklaagde geen bijzondere bedoeling om derden aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het moreel element van de tenlastelegging C niet bewezen voorkomt. De vrijspraak dringt zich op.

2. Bestrafing

Overeenkomstig artikel 65 lid 1 Sw. wordt één straf opgelegd voor de tenlasteleggingen A en B ten aanzien van B. M., M. P. en H. S., in hun hoedanigheid van agenten bij de lokale politie van de politiezone Arro Ieper, en ten aanzien van M. F. D. M. en C. G., in hun hoedanigheid van inspecteurs bij de lokale politie van de politiezone Arro Ieper), samen, namelijk de zwaarste;

De hierna bepaalde straf vormt een juiste en afdoende bestraffing, waarbij de rechtbank rekening houdt met de volgende concrete elementen:

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, meer bepaald de vanzelfsprekendheid waarmee de feiten werden begaan; de beklaagde geeft blijk van een onbeheerste agressiviteit en een asociale ingesteldheid;
- de manifeste afwezigheid in hoofde van de beklaagde van eerbied voor sociale, morele en economische waarden, andermans fysieke en psychische integriteit in het bijzonder
- het totale gebrek aan respect voor de politiediensten tijdens de uitoefening van hun beroepsactiviteiten;
- het gunstig strafveïeden van de beklaagde. Volgens het gevoegde uittreksel uit het strafregister van 16 mei 2019 blijkt evenwel dat de beklaagde op 11 februari 2019 twee maal werd veroordeeld door de politierechtbank West-Vlaanderen, afdeling Ieper wegens alcoholintoxicatie in het verkeer;
- de leeftijd van de beklaagde, geboren op 3 mei 1989;
- de sociale en medische toestand van de beklaagde zoals blijkt uit de stukken neergelegd door de raadsman van de beklaagde ter terechtzitting en het gegeven dat de beklaagde op heden in het buitenland woonachtig zou zijn.

Op de terechtzitting van 20 mei 2019 verzocht de raadsman van de beklaagde om de gunst van de opschorting van de uitspraak, desgevallend gekoppeld probatievoorwaarden, waaromtrent het openbaar ministerie een gemotiveerd ongunstig advies verleende.

De rechtbank is van oordeel dat de beklaagde niet in aanmerking komt voor dergelijke gunst, gelet op (1) de ernst van de gepleegde feiten (zie hierboven), (2) het feit dat de beklaagde niet aantoont dat een veroordeling zijn sociale reclassering zou belemmeren op een wijze die niet in verhouding staat tot de ernst van de feiten en (3) het feit dat de hierna bepaalde straf meer aangewezen is om de beklaagde de ernst van de feiten te doen inzien en hem ertoe aan te zetten zich in de toekomst te onthouden van het plegen van misdrijven.

Er zijn tevens geen redenen om een autonome probatiestraf op te leggen. De beklaagde zou op heden immers in het buitenland verblijven (zie neergelegd stuk van de raadsman van de beklaagde met betrekking tot het arbeidscontract van de beklaagde in Bulgarije) en is derhalve niet in de mogelijkheid probatievoorwaarden in België na te leven.

Een gevangenisstraf met uitstel zoals hierna bepaald moet de beklaagde het ongeoorloofd karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem beletten om in de toekomst gelijkaardige of andere misdrijven te plegen.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

1. De burgerlijke partijstelling van M. F.

Gelet op de vrijspraak van de beklaagde voor de hem onder de tenlastelegging C ten laste gelegde feiten, is de burgerlijke partijstelling met betrekking tot de tenlastelegging C ontvankelijk doch ongegrond.

De feiten van de tenlasteleggingen A en B, welke bewezen verklaard worden en waarvoor de beklaagde veroordeeld wordt, hebben schade veroorzaakt aan de burgerlijke partij, dewelke conform artikel 1382 BW gerechtigd is op vergoeding.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 5125 euro, meer intresten. De beklaagde betwist de burgerlijke vordering.

De burgerlijke partijstelling met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B is ontvankelijk en kan, rekening houdende met de aard en de ernst van de feiten, toegekend worden als volgt:

- Administratiekosten:
Gevorderd: 125 euro
Toegekend: 100 euro. Conform de Indicatieve Tabel en gelet op het verweer van de beklaagde, herleidt de rechtbank deze schadepost in billijkheid naar een bedrag van 100 euro.
- Morele schade:
Gevorderd: 5000 euro
Toegekend: 250 euro. De rechtbank aanvaardt dat de burgerlijke partij ingevolge de gepleegde feiten morele schade heeft opgelopen. Evenwel rekening houdende met de vrijspraak van de beklaagde wegens de tenlastelegging C, met hetgeen een gemiddelde politie-inspecteur geacht wordt te kunnen ondergaan zonder hierbij schade op te lopen, de aard van de gepleegde feiten en de afwezigheid van elke persoonlijke band met de beklaagde, komt een morele schadevergoeding in billijkheid begroot op 250 euro, vermeerderd met de intresten, gegrond voor. Een groter nadeel wordt immers niet bewezen.

Overeenkomstig artikel 162bis Sv. dient ieder veroordelend vonnis uitgesproken tegen de beklaagde deze eveneens te veroordelen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek.

Aangezien de oorspronkelijk vordering aanzienlijk werd herleid In de mate dat kan aangenomen worden dat deze kennelijk onredelijk was, komt het passend voor om gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, de rechtsplegingsvergoeding te begroten op basis van het toegekende bedrag.

2. De burgerlijke partijstelling van M. P.

De feiten van de tenlasteleggingen A en B, welke bewezen verklaard worden en waarvoor de beklaagde veroordeeld wordt, hebben schade veroorzaakt aan de burgerlijke partij, dewelke conform artikel 1382 BW gerechtigd is op vergoeding.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 625 euro, meer intresten. De beklaagde verzoekt de rechtbank de schadevergoeding wegens administratiekosten te herleiden naar 100 euro en gedraagt zich naar de wijsheid wat de morele schade betreft.

De burgerlijke partijstelling met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B is ontvankelijk en kan rekening houdende met de aard en de ernst van de feiten, toegekend worden als

- Administratiekosten:
Gevorderd: 125 euro
Toegekend: 100 euro. Conform de Indicatieve Tabel en gelet op het verweer van de beklaagde, herleidt de rechtbank deze schadepost In billijkheid naar een bedrag van 100 euro.

- Morele schade: Gevorderd: 500 euro
Toegekend: 250 euro. De rechtbank aanvaardt dat de burgerlijke partij ingevolge de gepleegde feiten morele schade heeft opgelopen. Evenwel rekening houdende met hetgeen een gemiddelde politie-inspecteur geacht wordt te kunnen ondergaan zonder hierbij schade op te lopen, de aard van de gepleegde feiten en de afwezigheid van elke persoonlijke band met de beklaagde, komt een morele schadevergoeding in billijkheid begroot op 250 euro, vermeerderd met de intresten, gegrond voor. Een groter nadeel wordt immers niet bewezen.

Overeenkomstig artikel 162bis Sv. dient ieder veroordelend vonnis uitgesproken tegen de beklaagde deze eveneens te veroordelen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek, begroot op het basisbedrag.

3. De burgerlijke partijstelling van B. M.

De feiten van de tenlasteleggingen A en B, welke bewezen verklaard worden en waarvoor de beklaagde veroordeeld wordt, hebben schade veroorzaakt aan de burgerlijke partij, dewelke conform artikel 1382 BW gerechtigd is op vergoeding.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 625 euro, meer intresten. De beklaagde verzoekt de rechtbank de schadevergoeding wegens administratiekosten te herleiden naar 100 euro en gedraagt zich naar de wijsheid wat de morele schade betreft.

De burgerlijke partijstelling met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B is ontvankelijk en kan, rekening houdende met de aard en de ernst van de feiten, toegekend worden als volgt:

- Administratiekosten:
Gevorderd: 125 euro
Toegekend: 100 euro. Conform de Indicatieve Tabel en gelet op het verweer van de beklaagde, herleidt de rechtbank deze schadepost in billijkheid naar een bedrag van 100 euro.
- Morele schade: Gevorderd: 500 euro
Toegekend: 250 euro. De rechtbank aanvaardt dat de burgerlijke partij ingevolge de gepleegde feiten morele schade heeft opgelopen. Evenwel rekening houdende met hetgeen een gemiddelde politie-inspecteur geacht wordt te kunnen ondergaan zonder hierbij schade op te lopen, de aard van de gepleegde feiten bij afwezigheid van elke persoonlijke band met de beklaagde, komt een morele schadevergoeding in billijkheid begroot op 250 euro, vermeerderd met de intresten, gegrond voor. Een groter nadeel wordt immers niet bewezen.

Overeenkomstig artikel 162bis Sv. dient ieder veroordelend vonnis uitgesproken tegen de beklaagde deze eveneens te veroordelen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek, begroot op het basisbedrag.

4. De burgerlijke partijstelling van het Interfederaal Centrum voor Gelijke kansen en bestrijding van Discriminatie en Racisme (UNIA)

Gelet op de vrijspraak van de beklaagde voor de hem onder de tenlastelegging C ten laste gelegde feiten, is de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk doch ongegrond.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art 11,12,14,16,31,32,34,35,41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art 162,162bis, 182,184,185 §1,189,190,191,194,195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1,2,3,7,25,44,45,65,276,269, 271,483 Strafwetboek;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8,14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;
art 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
art. 1022 Gerechtelijk Wetboek.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK,

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Verbeterd in de dagvaarding de toegepaste wetsartikelen van de tenlastelegging A als volgt:

"(-.)

(art 276 Sw.)".

Wijst het verzoek van V. S. tot voeging van huidige zaak bij de zaak met notitienummer X af.

Wijst het verzoek van de burgerlijke partijen M. F., B. M., M. P. en UNIA tot het laten uitvoeren van een bijkomend onderzoek af.

Verklaart de tenlasteleggingen A en B ten aanzien van V. F. in zijn hoedanigheid van hoofdinspecteur bij de lokale politie van de politiezone ARRO leper en C niet bewezen , in hoofde van V. S. en spreekt hem vrij voor de hem ten laste gelegde feiten.

Verklaart de tenlasteleggingen A en B ten aanzien van B. M., M. P. en H. S.. in hun hoedanigheid van agenten bij de lokale politie van de politiezone ARRO IEPER, en ten aanzien van M. F., D. M. en C. G., in hun hoedanigheid van inspecteurs bij de lokale politie van de politiezone ARRO IEPER bewezen in hoofde van V. S..

Veroordeelt V. S. voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN tot een GEVANGENISSTRAF van VIER MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft de uitgesproken gevangenisstraf van vier maanden zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden.

Overtuigingsstukken

Beveelt de voeging van het overtuigingsstuk IE0949/2018 (DVD) aan het dossier.

Voor zoveel ais nodig, beveelt de opheffing van het beslag op de goederen waarover in huidig vonnis niet werd gestatueerd, en stelt de goederen ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar rechte.

Kosten

Veroordeelt V. S. tot de kosten, ondeelbaar veroorzaakt door de weerhouden feiten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 0,00 EUR.

Veroordeelt V. S. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecfemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 54,76 EUR.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Verklaart de burgerlijke partijstelling van M. F. met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond en veroordeelt V. S. om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: een bedrag van 350.00 EUR, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 september 2018 tot heden en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf heden tot de dag der integrale betaling.

Veroordeelt S. V. tot de betaling aan voormelde burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding van 240.00 EUR

Verklaart de burgerlijke partijstelling van M. F. met betrekking tot de tenlastelegging C ontvankelijk doch ongegrond.

Verklaart de burgerlijke partijstelling van M. P. met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond en veroordeelt V. S. om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: een bedrag van 350.00 EUR, meer de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 september 2018 tot heden en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf heden tot de dag der integrale betaling.

Veroordeelt V. S. tot de betaling aan voormelde burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding van 240.00 EUR.

Verklaart de burgerlijke partijstelling van B. M. met betrekking tot de tenlasteleggingen A en B ontvankelijk en in de hierna bepaalde mate gegrond en veroordeelt V. S. om aan voormelde burgerlijke partij te betalen: een bedrag van 350.00 EUR, meerde vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 september 2018 tot heden en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf heden tot de dag der integrale betaling.

Veroordeelt V. S. tot de betaling aan voormelde burgerlijke partij van een rechtsplegingsvergoeding van 240.00 EUR.

Verklaart de burgerlijke partijstelling van het Interfederaal Centrum voor Gelijke kansen en Bestrijding van Discriminatie en Racisme (UNIA) ontvankelijk doch ongegrond.

Wijst het meer- of anders gevorderde af als ongegrond.

Houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen in toepassing van artikel 4 V.T.Sv. ambtshalve aan.

Aldus geweest en uitgesproken in openbare terechtzitting van maandag EENENTWINTIG OKTOBER
TWEEDUIZEND NEGENTIEN.

Aanwezig:

- mevrouw K. V, alleenzetelend rechter;
- de heer Y. V; substituut-procureur des Konings;
- mevrouw S. N., griffier